

בעריכת לילי גלילי



מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא יורם כהן, פתח תקוה.

דרך גבר יום בהיר סרקתי את שיער אחי הקטן שהם, באמרי: "שהם, אתה תהיה חתיך שכל הבנות תרדופנה אחריו." השיב שהם (בן הארבע): "אז אני אברח הביתה!" עפרה זהבי, רחובות

שתי צורות להביט על הגישה המפלגתית סביב הקמת קואליציה...
...בעיני חלק מהציבור, זו סתם גועליציה; בעיני עסקני המפלגות הקטנות, הכללתם בממשלה היא גואליציה.
★ ★ ★
אחרי שאפרים אילין הודיע על שיתוק מפעל קיזור פרייזר בחיפה...
...יצטרף המפעל לאילינישול פוליו.
★ ★ ★
לפני הבחירות הופיעו הציונים הכלליים כצדיקים...
...לשונות רעות ואומרות עכשיו עליהם שהם צדיקים גמורים.
★ ★ ★
הכדור שהרג דרוזי משרעם נורה, לפי טענת המשטרה, באויר...
...נראה שריקושט חזר מהעננים.

מאת אריה קרו



באמרינו

שני תינוקות בכורסא

זה מול זה



הארהאו

שני כלבים מגזע תחש

חמשירים

מעשה בעלמה, שמה עדינה,
באהבה חפשיית האמינה.
באחד הימים
לה נולדו תאומים —
ימאז דעותיה הצפינה.
פ. זיסקינד, תל אביב

היה נעריוזהר, שמו רם,
שעמד ברומו של עולם,
עד אשר יום אחד
מנכסיו הוא ירד —
יעתה הוא קורא "קול העם".
כרמל, גדרה

רוזן התפאר ואמר:
"באן אצלנו, הכל מותר!
מותר לקלל,
להשמיץ, להתל —
כמובן, את אויבי המשטר!"
מיכאל ויס, תל אביב

מדוע פושט'לה בעד בחירות אזוריות

כזו — משהו עולמי! לכל ארץ, הייתי שולח שליחים שיתאימו לרוחה. לא לרוחה הרשמית, שאינה מאפשרת גישה חופשית וידידות-אמת, אלא לרוחו של האדם ברחוב. לצרפת, הייתי שולח גיגולו, אלפונס, למשל. אתם יודעים למי שאני מתכוון. לאמריקה הייתי שולח את יוסקה טומיגאן. הוא מדבר בצורות כאלה שאל קאפונה בעצמו היה קופץ מהקבר בשביל לתרום למגבית. לאנגליה הייתי שולח את מומו המומיה. כן, כן, זה שהיה תמיד עושה את עצמו מת ומריק את כיסי האנשים שהתקהלו סביבו, מבלי שירגישו. האנגלים נורא אוהבים אנשים שלא מראים התרגשות. אפילו כשמריקים להם את הכיסים. לאיטליה הייתי שולח את גיו עמאר. נכון, הוא לא יושב איתנו, אבל לא צריכים להראות צרות-עין, שלא יגידו שאצלנו יש רק פרוטקציה. הוא יודע לשיר כאלה שירים יפים, שכל הסניור רינות והסניורים ימותו בשבילו. לארצות המזרח — לא הרחק, זה היותר קרוב — הייתי שולח את אבריסלים. הוא יודע תמיד להגיע למטרה מן הכיוון השני, איך קרא לזה הרב שבא להתפלל ביום כיפור: סיטרא אחרא.

בקיצור, תבחרו בי והכל יהיה בסדר. אבל לבחור בי אפשר רק בבחירות אזוריות.

כאן עלי להוסיף שהתלהבות שומעי הגיעה לשיא שיאים. הם נשאו אותי על הכתפיים, וכל פעם שהייתי קורא משהו, היו צועקים בחזרה: "בידינו!" קראתי: "השלטון!" והם ענו "בידינו!"

"הכות!"

"בידינו!"

"הכנסת!"

"בידינו!"

פתאום הרגשתי שהארנך שלי איננו. קראתי "הכסף שלי!" והם ענו: "בידינו!"

בחיי פושעים!

יורם כהן, פתח תקוה

אני תושב רמלה. לא, לא כלא רמלה, מעשהו. זה קרוב. דווקא תושב וותיק ומזכר. פעס'פעמיים יצאתי, אבל תמיד חזרתי. אני מבקש ממך לפרסם את הנאום שנתתי לחברי, בעד בחירות אזוריות.

חברים, שלום!

שיטת הבחירות הקיימת מקפחת אותנו קשות! הולכים להם אנשים מקיבוץ יד חנה או ממושב רגל רחל, ובוחרים כנסת. והם רוב במדינה הזאת. מה שאנחנו בוחרים — לא שזה. עושים את החשבון של כל הקולות של כל הארץ, ואנחנו זה אפס בחשבון הגדול. אז במקום לשבת בכנסת, יושבים פה! זה צדק?

לבחירות האזוריות יש יתרונות רבים. קודם כל — הידע המקצועי משתלם. יש לפחות עשרים מחברי הבית הזה בעלי עבר בחיסול. הם חיסלו אשה, יריב או פרצוף לא סימפטי. בקיצור: אופוזיציה. נניח שהיינו נבחרים מפה שלושה חברה. עם עבר כמו שלנו בחיסול אופוזיציה היינו בטח מקבלים מקום בממשלה. רק נבטיח לחסל קצת אופוזיציה. לא יעשו לנו כלום. חסינות פרלמנטרית.

היינו משנים הרבה חוקים במדינה הזאת. בעד גניבה, למשל, לא צריכים לשלוח לבית-סוהר. זה עולה ביוקר למדינה. זה ביובו כספו של משל'המסים. האזרח נאנק תחת עול המסים! ועוד באים כאלה ומוסרים גנב למשטרה, שתכניס אותו לבית-סוהר על חשבון משל'המסים. אז קודם כל הייתי מעביר חוק שכל מי שימסור גנב למשטרה, ישלם בעד החזקתו. ולא בבית-סוהר, אלא בבית'המלון היקר ביותר. שידע מה זה לבזבז כסף של אחרים!

הייתי ממנה את כל השופטים של בית-משפט השלום ובית המשפט המחוזי לשופטים עליוניים, ולא ממנה אף שופט במקומם. כדי שלא תהיה אפשרות להביא אנשים למשפט על כל מיני פשעים קטנים. רק ישר לבית-משפט עליון, בשביל דברים רציניים באמת: בגידה, פוליטיקה. תארו לכם: לא יהיו תורים נוראים בבתי-המשפט! בכלל לא יהיו בתי-משפט! ונציגות-החוק שלנו! חברה, הייתי מארגן לכם נציגות-חוק

מזה צוחקים בגרמניה

